

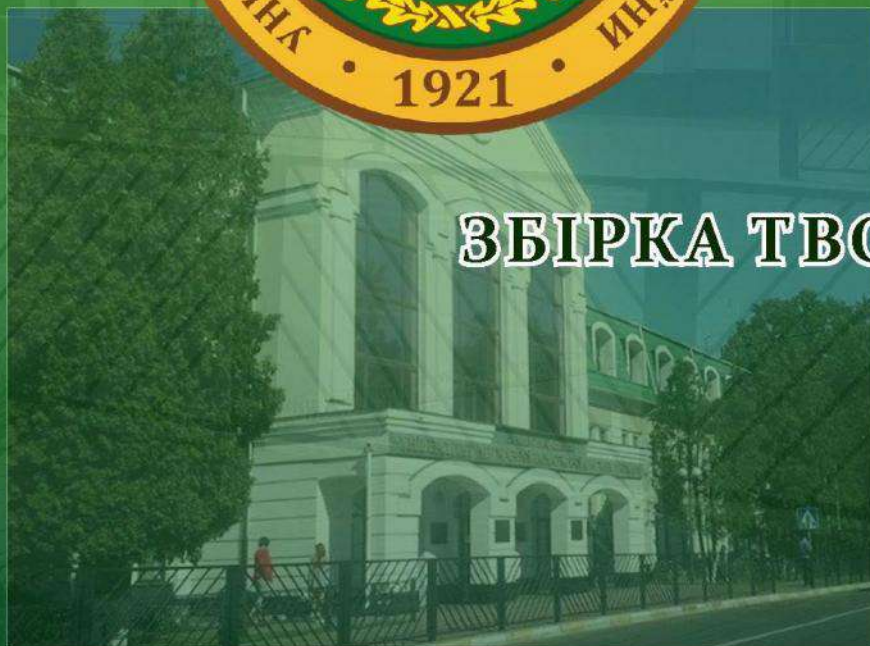
ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ
СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ
ПРОЕКТ

**«УНІВЕРСИТЕТ –
МІЙ
ДІМ»**

ЗБІРКА ТВОРІВ СТУДЕНТІВ
І ВИКЛАДАЧІВ

Ірпінь – 2018

ГІМН УНІВЕРСИТЕТУ

Муз. О. Злотник
Слова О. Вратарьов

Тримають небо сосни золоті,
Ірпінь єдине місце на планеті,
Яке собі обрали я і ти,
Щоб тут навчатись в університеті.
Ми молодь української землі,
Вивчаємо науку податкову,
Для того щоб у місті і селі
Цвіли сади, росли новобудови.

Приспів:

Національний університет державний податковий
Своїх студентських юних літ ми не забудемо ніколи,
Національний університет дарує шлях єдиний
На все життя, на всі часи служити вірно Україні.

Ми податківці, в нас одна мета,
Що потім проростає мов зернина,
За цифрами поезія життя,
Новий завод і посмішка дитини.
Навчання головний пріоритет
Ми в стінах цих, немов, одна родина
І альма-матер університет,
І наша рідна мати Україна.

Приспів

В нас кожен музикант, спортсмен, поет,
У нас дівчата і пісні чудові
Нам не забути університет,
Як не забути першої любові,
Працює, мріє університет
Нові часи сьогодні в Україні,
Тут в Ірпені осмислює студент:
Що податківці – совість Батьківщини.

Приспів

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

У назву творчих робіт була винесена дуже зрозуміла і навіть затерта фраза. Однак насправді за нею – частина життя кожної людини, яка здобувала чи здобуває вищу освіту. Це – цілий Всесвіт: людей, подій, вражень, емоцій, успіху, невдач. Це – життєві уроки, це – досвід, це – почуття, це – пам'ять. Хтось може про це розповісти, комусь – забракне слів, мужності, майстерності.

Душа людини – незбагненна. Вона відкривається світу – віршами, прозовими текстами, мелодіями, картинами. Так можна висловити любов і повагу – до того, хто поряд, хто відчиняє двері, багато дверей – у світ, у професію, до успіху; хто дає поради, хто дає інструмент, який використати зможеш лише ти сам.

Тих, хто прийшов за знаннями, натхненням, і тих, хто щедро ними ділиться, щоденно працюючи над собою, і об'єднує наш Університет, знаний в Україні і за її межами. Особливий навчальний заклад вищої освіти – відомчий, який розвивається під егідою Державної фіскальної служби України. Університет, який стрімко крокує до свого першого століття. Університет із вагомими здобутками в усіх сферах – освітній, науковій, культурно-мистецькій, спортивній. Університет, який готує професіоналів і лідерів, який вчить бути людьми: чуйними, уважними, небайдужими, ініціативними й активними.

Які стосунки складаються в Університеті з тими, хто наповнює його життям, метушнею, ідеями, натхненням і завзяттям?

Відділом виховної роботи був ініційований і проведений конкурс есе на тему «Університет – мій дім». Відгукнулося на запрошення багато охочих. Хочемо ознайомити із окремими роботами студентів і співробітників, які захотіли висловитися. Серед них – представники усіх навчально-наукових інститутів і факультету Університету. Вони – перед вами, із своїми текстами, переконаннями, сумнівами й захопленням. У їхніх текстах знайшла відображення незначна частина того, що відбувається щодня в нашому Храмі знань і студентства. Мабуть, щось основне таки залишилося поміж рядків. Аби його збагнути й відчувати необхідно тут побувати, пройтися аудиторіями й коридорами, зазирнути в бібліотеку й лабораторії; розім'ятися на стадіоні; посидіти, замріявшись, у затишному дворі Університету, дослухаючись до переливів дзвонів церкви Святого Миколая. У кожного студента, курсанта, співробітника – свій образ Університету. Але усіх нас єднає одне – любов до нього і бажання бачити його ще більш успішним!

**Ректор Національного університету державної
фіскальної служби України** **Пашко П.В.**

— Учися, серденько, колись з
нас будуть люди, — ти сказала.
А я й послухав, і учивсь, І вивчився.
А ти збрехала.

Тарас Шевченко

Дорога починається не з початку, а з невеличкої сходинки, піднявшись на яку, оглядаєш світ здивовано. Ще невідомо, що буде там, за крок, але шурхіт зошитів і голос викладача повертають у реальність. Університет оживає, хоча ні, живе задовго до того, як студенти відчинять його, до слова, нелегкі двері.

Він схожий на чарівника, але не надто вдоволеного життям. Інколи галасливий, однак лякає тишею і напівтемними коридорами. Непривітний узимку, застуджений, із хрипким голосом, схильний до революцій та всіляких хвилювань. Не любить мовчати, говорить довго, протяжно. Його слова дзвенять, закарбовуючись у пам'яті та вислизаючи із «сьогодні». Розчиняється, стає непомітним, зникає за студентською юрмою. Він — то вони, знає добре.

Ловить студентів за руки, хоче втримати, а ті тікають — все такі ж, не перші. Називає їх дітьми, але «татком» не стане. Уперті, амбіційні, йдуть до свого. Повернуться назад? Не знає. Можливо, але всьому свій час. Не любить поспішати, їм — хочеться за небокрай. У них своя дорога, у нього — свої правила. Та розминутись якось не змогли, найшла коса на камінь. Живуть.

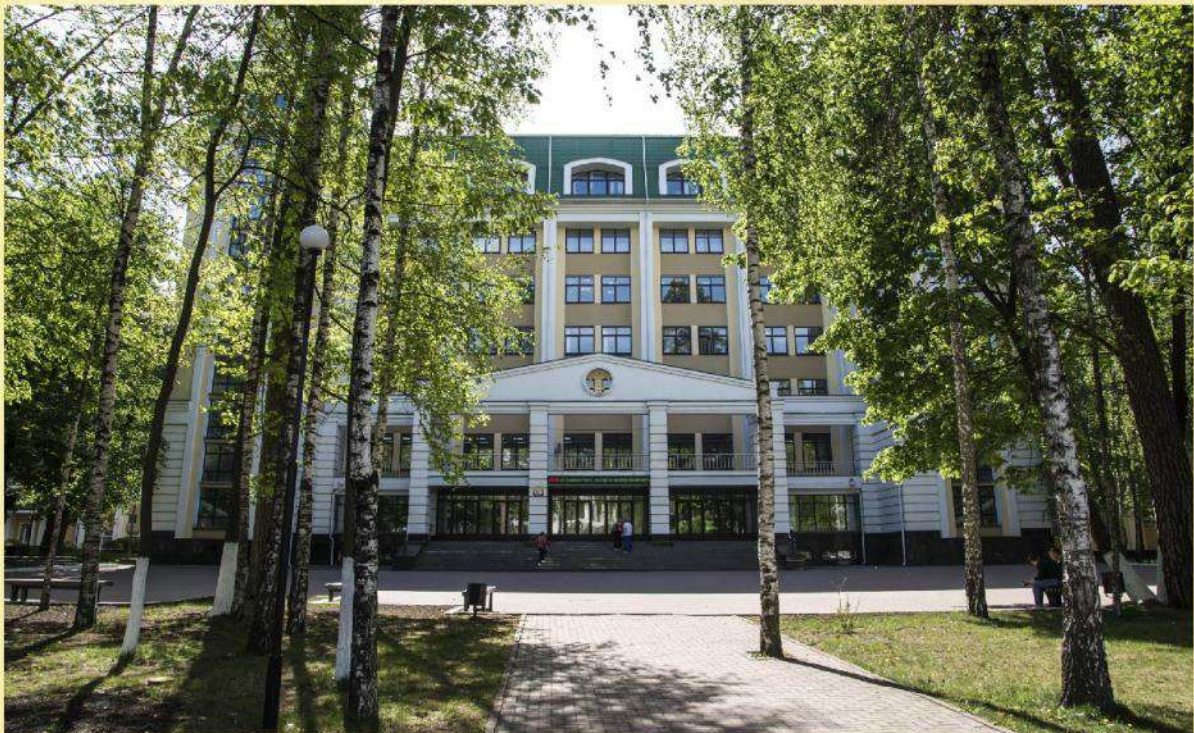

До аудиторії заходить тихо, навшпиньках. Вірить у «храм науки». Вони — не надто. Не по-студентськи заклопотані обличчя, шурхіт аркушів і відблиск телефонів. І так завжди, зітхає: не може ось так просто сісти за парту. Заздрить їм, але й радіє, бо вони — його, навіть коли незгодні й бунтують.

Має непростий характер, але у них — не кращий. Говорять, а що робити? Проводжає їх, не знаючи, чи побачаться — жартують. Варить смачну каву і любить квіти, бо квіти — діти, тільки мовчазні. Йому не буває самотньо, а їм — сумно. От тільки «дзелень» і все — втечуть. А він знову варитиме каву і чекатиме всіх, хто його. На гостини. На спомин. На день.

**Навчально-науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи**

**Студентка 5 курсу
«Ображена Дощем»**

Мій університет – мій дім

Наш університет для мене – це мій другий дім, моя друга сім'я.

Я люблю тебе, мій Університете! Я люблю свій ННІ обліку, аналізу та аудиту за створену тут теплу, доброзичливу й творчу атмосферу, за можливості, які він відкриває і перед молодими викладачами, і перед студентами.

Університет – це моє улюблене місце роботи вже понад 40 років. І за цей час мені ніколи не хотілося працювати в іншому місці. Всі роки завдяки цьому чудовому навчальному закладу, молоді, яка постійно мене оточує, я перебуваю в постійному саморозвитку. І це захоплює!

Стати вчителем мріяла ще зі шкільних років, але після школи за компанію з однокласниками подала документи не в педагогічний, а в інший ВНЗ. Після його закінчення працювала на одному з заводів Приірпіння, а у вихідні їздила в село до батьків. І одного разу разом зі мною їхав тодішній заступник директора Ірпінського індустріального технікуму Сокольников Олексій Іванович. Ми розговорилися, і він запропонував мені викладацьку роботу. Як же я вдячна цьому подарунку долі! Так я переступила поріг навчального закладу, який став для мене другим домом.

Як і в будь-якому домі, будь-якій сім'ї, траплялося різне... Але розумні, захоплені своєю справою, інтелігентні та доброзичливі колеги, завжди готові прийти на допомогу, для яких університет – і рідний дім, і улюблене місце роботи, додавали впевненості, що мій вибір правильний.

Я з задоволенням перегортаю в пам'яті приємні сторінки життя, пов'язані з моїми випускниками, кожен із яких забрав із собою частинку моєї душі. Як мати, я радію їхнім успіхам, переживаю за невдачі. Зустріч із ними у стінах рідного навчального закладу – це завжди для мене свято, яке можна порівняти зі святом у сімейному колі.

***Бажаю університету й надалі бути
флагманом вищої освіти України, підтримувати
своїх талановитих студентів і надавати їм
безліч можливостей для розвитку!***

**Іванова Тетяна Сергіївна,
кафедра обліково-аналітичних баз знань**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

Що для кожного з нас означає рідний дім? Це місце, де тебе люблять, до якого завжди прагне повернутися твоя душа і серце. Це та спокійна гавань серед бурхливого життєвого моря, де тобі завжди буде комфортно. Це місце, де ти завжди знайдеш спокій і затишок, де на тебе чекають рідні люди, які радіють твоїм успіхам і ділять з тобою невдачі. Для багатьох студентів із різних регіонів України таким місцем став саме Університет державної фіскальної служби України.

Ти закохуєшся в нього з першого погляду, він просто зачаровує тебе своєю красою. Як можна не полюбити ті величні сосни, які його оточують і наповнюють повітря своїм п'яним ароматом. Веселі пісні дзвінкоголосих пташок, які неначе перегукуються із дзвінком на пари? Рудих пухнастих звірят, які лускають горішки прямо з твоїх долонь?! Чи багато в Україні знайдеться навчальних закладів, які можна було б з любов'ю назвати «Наш Зелений Університет»?

Йому майже 100 років... І це – не малий вік... Але назвати його старим ніяк не можна. Він по-справжньому дуже молодий, – бо в його стінах живе дух юності, романтики, оптимізму та надії його студентів. Саме вони роблять Університет таким юним та молодим...

Переступивши його поріг, потрапляєш у велику родину мудрих наставників-викладачів, старшокурсників, які відразу беруть тебе під свою опіку. І ти розумієш, що потрапив у те місце, де зможеш реалізувати себе. Глибокі знання, які допоможуть

зрозуміти життя, цікаві лекції, практичні заняття в сучасних комп'ютерних класах і навчальних лабораторіях, наукові дослідження, конференції й конкурси, спортивні заняття в секціях під керівництвом чемпіонів-олімпійців, культурно-мистецький центр «Сузір'я» з різножанровими колективами і студіями... І це лише маленька частинка того, що тебе чекає в Університеті державної фіскальної служби України. Студентське життя – веселе, щасливе, наповнене радістю відкриттів і незабутніх зустрічей, воно подарує вам вірних друзів, окрилить зухвалими мріями і зміцнить вірою в себе.

І не важливо, ким ти станеш у житті, – президентом, міністром, депутатом, бізнесменом, науковцем чи кваліфікованим фінансистом, юристом, бухгалтером, – ти завжди мріятимеш хоч на мить повернутися до своєї Альма-матер, щоб зарядитися енергією, ввібрати в себе віковий університетський дух.

Саме тому кожного року, у першу суботу червня, площа Університету перетворюється на людське море його випускників, які хочуть поділитися своїми радощами, успіхами й здобутками, відродити в пам'яті щасливі студентські роки та щиро сердно подякувати за путівку в життя...

І саме тому для нас, випускників, Університет державної фіскальної служби України залишиться в серцях на все життя рідною домівкою.

**Федина Віта Віталіївна,
старший викладач кафедри фінансових
ринків**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

Правда, університет – мій дім, вже неможливо його так не називати. Бо що таке дім? Кажуть, це не місце, а люди, які в ньому живуть. Тоді мій університет ще більше підходить під таке визначення.

Дім – це місце, де ти проводиш час із задоволенням за теплими розмовами, розвагами, роботою. Вже ввійшло в звичку: приходити в університет вранці та йти з нього, коли на вулиці сутеніє, а то й зовсім темно. Адже вранці – лекції та семінари, а потім – майстер-класи та зустрічі, зібрання студентського самоврядування, заходи, святкування, вечірки та дискотеки. Особливе значення мають теплі розмови за кавою з друзями.

Дім – це місце, де тебе завжди розуміють та підтримують. Я вдячна колективу в університеті. Так, саме колективу. Бо, по-перше, твоїм другом може стати не тільки одноліток, а й викладач, куратор чи працівник деканату, які завжди готові розділити з тобою радісні події та перемоги, підтримати у складній ситуації. А по-друге, різні заходи, які проводяться в університеті, як-от: День студента чи різні наукові конференції згуртовують студентство в одну велику родину. При цьому між нами, студентами, не виникає конкуренції за місце «під сонцем» або ж за балами до рейтингу. Мета таких заходів – зробити нас дружньою командою та навчити бути людьми. Хіба не цього прагнуть наші батьки?

Тому дім – це твоя сім'я, де ти ніколи не почувашся зайвим; де тебе приймають таким, яким ти є; де тебе люблять не за щось, а просто тому, що ти є. І звичайно ж, як і в сім'ї, всі ми тут поступово дорослішаємо, набираємось досвіду – фахового та життєвого. Але настає момент, коли доводиться залишати це місце і цих людей, адже університет – це також лише проміжний етап у марафоні під назвою «Життя». Але просто тут і зараз, весною чи восени, в будь-яку пору доби ти знаєш, що, повернувшись в затишний, сучасний Університет державної фіскальної служби України в містечку Ірпені, що під серцем України – Києвом, ти можеш сказати: «Я ВДОМА».

**Студентка групи ПБП 16-4
Вікторія Слободянюк**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

У кожної людини своя доля, своя історія, своя стежина. Іноді кажуть, що не ми обираємо долю, а доля обирає нас. Можливо, так сталося і в моєму житті. Я зрозуміла це п'ять років тому, коли вперше переступила поріг Національного університету державної податкової служби України. Важко передати ті відчуття, адже це перші кроки юної студентки, внутрішні переживання, очікування.

АЛЬМА-МАТЕР, «маленький Гарвард»! Зовнішня краса будівель і химерність сполучення корпусів вражають! А коли це все в оточенні величних сосен, які будять уяву, здається, що призупиняється дихання. Так, перші враження незабутні, яскраві, наповнені барвистими відтінками. Але найбільше мене вразила привітність і гостинність людей, які тут працюють.

Університет прийняв мене до своєї сім'ї. Я з вдячністю пригадую доброзичливе ставлення до себе керівництва та викладачів. Працюючи у колективі, розумієш, що тільки завдяки професіоналізму та відданості людей своїй справі Університет отримав такий високий статус, починаючи свій злет із торф'яного технікуму. Напрацьована роками ґрунтовна база теоретичних знань та вміння їх правильно застосовувати – це і є запорука ефективності освітнього процесу.

Університет може пишатися і своїми студентами. Коли викладаєш у різних вищих навчальних закладах, маєш можливість порівнювати. Наші студенти – особливі, це відчувається не тільки на інтуїтивному рівні, а й підтверджується їхнім логічним мисленням, допитливістю та бажанням постійно самовдосконалюватися й розвиватися. Робота зі студентами у науковому гуртку дала можливість зрозуміти, що наша молодь – це рушійна сила, яка здатна творити майбутнє нашої країни.

Студентське життя швидкоплинне. І так хочеться, щоб студенти запам'ятали його радісним. Наш Університет – це дім, у якому студенти почуваються щасливими.

Я більш ніж упевнена, що минуть роки і наші випускники згадуватимуть Університет та його викладачів не просто як навчальний заклад, де тебе навчили визначенням та формулам, а як другу домівку, де їх люблять, пам'ятають та завжди чекають...

к.е.н., доцент
кафедри бухгалтерського обліку
Колісник Олена Пилипівна

Університет – наш дім !

«З першого дня знайомства з тобою я отримала неперевершені враження! ... Гарні великі будівлі, які вражають своєю європейською красою... Поблизу вічнозелені сосни, котрі надихають студентів на творчість, наукові здобутки», – міркувала студентка зі смарагдовими очима.

У кожного настає час, коли потрібно обирати домівку, де живуть знання. Звісно, труднощі чекають усіх, на шляху траплятимуться різні іспити, з якими треба зуміти впоратися.

Цікаво, а що є домівкою для студентів? Кожний студент, безперечно, скаже: наш дім – Університет! Студенти – це велика сім'я, яка збагачує і доповнює життя країни. Чим більше ти вивчаєш внутрішній світ університету, тим більше стаєш залежним від нього! Якщо у школі говорять, що класний керівник – «друга мама», то куратор – це і мама, і тато. Усі ми маємо різні думки з приводу життя університету... Хтось вважає, що це маленька держава, яка має всі органи влади, а хтось думає, що це величезний дім, у якому постійно метушаться діти, батьки, онуки, але всі ми розуміємо, що це частина нашого життя! Тому повинні максимально віддатися науці, щоб дім наш не руйнувався, і щоб майбутнє покоління змогло продовжити нашу справу.

«Фундамент міцно хай стоїть, нехай наука процвітає!!! А наш Університет державної фіскальної служби України державі допомагає!»

Отже, поважаймо, любімо, розвиваймо та бережімо нашу наукову домівку, наш університет!

**Студентка групи ПБП-17-3
Кутова Людмила**

УНІВЕРСИТЕТ МІЙ-ДІМ.

Мій університет не схожий на інші. Звичайно, є гірші за нього, є також і кращі. Але мій — особливий. Уже перед самим входом щоразу розумієш, як же пощастило підійматися цими сходами. Кожен університет дає свободу, вчить бути дорослим та відповідальним. Мій же — навчає ще й свободі слова та думки. Кожен тут може знайти заняття собі до вподоби. Кожного тут можуть навчити омріяній справі на найвищому рівні, дати потрібну базу знань для впевненого поштовху до кар'єри. Уперше тут розумієш: ти здатен на будь-що, лише доклади зусиль. Ти здатен змінювати світ, ти — саме той, з кого може початися щось дійсно феєричне.

**Студентка 5 курсу групи ОМП-17-1
Кутова Ольга**

Університет – мій дім!

Стоїть Університет ранковою росою умитий, дубовим гіллям заколисаний, серпанком оповитий. Стоїть, пишається, насолоджується ранковою тишею. Ще трохи – і все закипить, завирує, затанцює в шаленому темпі. Він полонить твою душу з першого погляду і ще довго не відпускає. Частина випускників, залишаючи студентське братство, переходить до лав викладачів та стає наставником для першокурсників. А новачкам є від чого розгубитись: корпуси з'єднані між собою чудернацькими переходами, без карти не розберешся; у розкладі аудиторії мають не лише цифри, а й літери; де смачно і дешево перекусити; до якої секції записатись... Море запитань, і головне в цьому морі – швидко зорієнтуватись і обрати правильний курс. Студентське братство налічує майже 7 тисяч студентів і кожному є заняття до душі: поет ти чи музикант, спортсмен чи співак, чи маєш до науки хист, можеш випробувати свої організаторські здібності, обійнявши посаду студентського ректора чи очолити профспілку. Головне, не забути, що ти прийшов сюди навчатись та здобувати обрану професію.

Від сесії до сесії живуть студенти весело! А в сесію, дочекавшись півночі, тільки сміливий наважиться порушити священний обряд... Звідусіль лунає і котиться в далечінь: «Шара, прийди!» А як описати те враження, коли після іспиту ти виходиш з аудиторії і відчуваєш, як за спиною виростають крила, хочеться вигукнути щосили: «Я Бог, я склав Дяченка»!

Швидко пролітають студентські роки, ми випускаємо своїх пташенят у доросле життя, стежимо за їхніми перемогами, пишаємося ними і завжди чекаємо у гості, адже за роки навчання університет став для них рідним. Так хочеться, щоб кожен випускник міг з гордістю сказати: «Це мій університет», адже кожному з них ми подарували частинку своєї душі!

**Заступник завідувача кафедри з
навчально-методичної роботи
Лаговська Наталія Валеріївна**

Університет!

Те, що ми знаєм, що ти у нас є,
Сил додає нам жити.

Жити, щоб бачити щастя твоє,
І Бога за тебе просити.

Просити у літа для тебе тепла,
У весни – рясного цвітіння,
У росяних ранків – снаги до життя,
У сонечка – диво-проміння.

Щоденно будемо молити Бога,
Щоб квітучою стала наша дорога,
А ми були завжди щасливі!

У всіх нас є спільний дім,
Немов одна сім'я, живемо в нім.
В дерев обіймах він ховається,
Університет державної фіскальної служби
називається!

**Студентка групи ЕКБ-14-1
Волтарніст Маргарита**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

**Освіта – скарб,
який дає університет.**

Університет державної фіскальної служби розташований у мальовничому місті Ірпінь за 25 км від Києва.

Пройшовши непростий, але успішний шлях: технікум – коледж – інститут – академія – Національна академія – Університет, – навчальний заклад із багаторічною історією став унікальним вищим навчальним закладом України початку третього тисячоліття.

В університеті навчається близько семи тисяч студентів, а в 2017 році ми стали частиною цієї великої та дружної родини, яка допомогла нам при звичаїтися до жвавого університетського життя, адже воно зовсім відрізняється від шкільного.

Університет – це крок у нове життя, сповнене нових емоцій, почуттів, цікавих знайомств і вражень.

Наш університет особливий, він не схожий на інші. Тут є і наукове товариство, і наукова бібліотека, культурно-мистецький центр «Сузір'я», різні спортивні секції, а також велика кількість розважальних, інтелектуальних та творчих конкурсів. Навіть нам, «першачкам», за рік навчання неодноразово вдалося взяти участь у таких масових заходах, чому ми дуже раді. Адже саме це допомагає стати частиною студентського колективу, відкрити всі яскраві барви юного віку.

Хоча ми ще не надто обізнані, але переконані, що кожного тут можуть навчити омріяній справі на найвищому рівні, дати потрібну базу знань для впевненого поштовху до кар'єри.

Усі звертають увагу на красу головного холу: високі стелі, вікна, через які можна бачити небо, широкі сходи, що на них фокусується погляд, — усе це викликає захоплення.

За короткий час ми зрозуміли, що університет — чудовий «мотиватор», тому що він змушує діяти, шукати, долати перешкоди.

Подобається в університеті все: високі стелі, нове обладнання, просторі аудиторії, привітні люди, смачна їжа, гарна місцевість, комфортні умови. Можливо, з часом це все для нас стане буденним, однак зараз ми насолоджуємось цим, і щасливі, що навчаємось саме в Університеті державної фіскальної служби України.

«Для мене Університет – це другий дім...»

У житті кожного абітурієнта настає момент, коли потрібно прийняти правильне рішення щодо обрання своєї майбутньої професії. Якщо ж говорити про мене, то я ні разу ще не пошкодувала про те, що подала документи до УДФСУ.

Мої батьки вчилися тоді ще в Ірпінському індустріальному технікумі (нині УДФСУ) на різних спеціальностях і познайомились там. Через декілька років вони одружились, уклавши технічний союз в одній сім'ї. Коли я ходила ще до школи, мама дуже часто брала мене на роботу. Особливо на практичні заняття до студентів заочної форми навчання. Як не дивно, але я ходила й допомагала старшим за себе людям виконувати найпростіші завдання на комп'ютері. І це відіграло теж свою роль у виборі ВНЗ.

Можу впевнено сказати й про те, що завдяки нашому університету моя старша сестра зараз працевлаштована в банку як спеціаліст з високим рівнем знань та професійної компетентності. Тому в мене вже не було жодного сумніву щодо того, чи варто подавати документи саме в цей виш.

І ось я, наслідуючи власних батьків, також навчалася тут на факультеті фінансів та банківської справи. Чому саме УДФСУ? Тому що саме наш університет є одним із найкращих економічних вишів країни з якості підготовки майбутніх фінансистів для Державної фіскальної служби України. Перед подачею документів я передивлялась безліч коментарів від студентів в

соціальних мережах, які розповідали про університет як про свій дім, а також багато чула хороших відгуків про компетентних викладачів. І справді, вже з першого місяця свого навчання я усвідомила, наскільки правильно вчинила, бо УДФСУ – це не тільки рівень та якість знань, це і ставлення, розуміння, підтримка та співпраця.

Моя любов до УДФСУ триватиме стільки, скільки я буду використовувати отриманий в університеті досвід, тобто все своє життя.

І от зараз, закінчивши навчання, я з впевненістю можу сказати, що за будь-якої нагоди, коли спілкуюся зі своїми ровесниками чи майбутніми абітурієнтами, я рекомендую тільки наш університет, який завжди може пишатися своєю освітньо-професійною програмою навчання і гарантуванням працевлаштованості студентів в установах фіскальної служби в усіх куточках України, проведенням великої кількості різних науково-практичних конференцій, відкритих семінарів, лекцій, концертів, спортивних змагань та інших цікавих і корисних заходів.

Університет пробудив у мене інтерес не тільки до фінансів, але й до таких дисциплін, як інформатика, педагогіка, філософія, право. Завдяки навчанню у цьому закладі я впродовж чотирьох років мала можливість подорожувати Україною, займаючись науковою та громадською роботою. Для мене УДФСУ – це другий дім, який зробив з мене компетентного фахівця, майстра своєї справи, це ключ, який відчиняє двері у зовсім нове самостійне життя.

**Заступник з виховної роботи інституту ІТМ
Філіппова Любов Леонідівна**

Університет – мій дім

Ошатні крони дерев, дзвінке багатоголосся птахів, шурхіт вітру між багаторічними соснами. У такому затишному містечку Ірпінь височіє мій рідний Фіскальний університет.

Ми звикли сприймати ВНЗ як храм науки та знань, однак наш університет особливий. Скільки сходинок подолано: від технікуму до коледжу, від академії до університету. Скільки людських доль перепліталось, скільки моментів радості, щастя, кохання бачили ці стіни.

Я – студентка третього курсу ННІ обліку, аналізу та аудиту. І щаслива, що тут навчаюсь. Як зараз пам'ятаю свій перший день у дружній, креативній, розумній та творчій сім'ї облікового факультету. Перший для мене виступ сузірчан, перше вітання ректора. Але й досі, коли звучить гімн університету, у мене мурашки шкірою. З упевненістю та гордістю можу сказати – це мій другий дім. Кожен день тут – неповторний, кожна хвилина – незабутня, хоча спочатку було складно, бо плуталася з корпусами, не могла витримати ті, здавалося, нудні лекції та семінари. Швидко призвичаїтися та влитись у цей ритм життя мені допомогла Студентська рада. Мабуть, такого потужного студентського самоврядування заслуговує кожен виш. Спортивні ігри, неординарні свята, випускні, дні народження, олімпіади та наукові конференції – чого тільки не організовують наші активні та старанні студенти. От згадую це все – й усмішка не сходить із обличчя. Саме таким яскравим і має бути життя університету, щоб кожному запам'яталися золоті роки злетів, успіхів, досягнень.

Милує око затишна будівля УДФСУ. Зручні лекційні аудиторії, продуманий до кожної деталі та надзвичайно стильний конференц-комплекс, актова зала, центральний корпус із фонтаном та зимовим садом, просторі бібліотеки, читальні зали, величезний стадіон – усе для комфорту студентства. Так тепло у кожному куточку Університету.

Звісно, іноді потрібно щось змінювати, удосконалювати. І хто ж, як не ми, повинні це робити, адже це наша друга домівка. Любімо свій Університет, творімо, віддаваймо, і все це обов'язково вернеться сторицею.

Університет – мій дім

Університет – це *alma mater* кожного. *Alma mater* у перекладі означає «матір-годувальниця», словосполучення вживається як назва університету, який дає «поживу для розуму». У переносному значенні називає місце, де хтось виховувався, набув професійних навичок. Університет – це те середовище, що безпосередньо нас формує не лише як фахівців, а й як особистостей.

Для мене університет – це не частина життя, а саме життя. Саме тут вчишся бути самотійним. Коли ти вилітаєш із «батьківського гнізда», змінюється не лише оточення, а й життя загалом. Якщо вважати школу передмовою у книзі становлення мене як людини, то університет – це навіть не розділ, а майже ціла книга. Адже ще з дитинства я мріяла стати вчителем, можливо, тому, що у моїй сім'ї, у кожному поколінні, починаючи з прадіда, були вчителі. А потрапивши в університет, я із захопленням дивилась на викладачів, і мабуть, підсвідомо мріяла бути на їхньому місці. І моя мрія здійснилася!

Важко не погодитися з думкою, що викладачами повинні ставати лише ті люди, які мають покликання до цієї професії та живуть нею. Для мене покликання викладача полягає не лише в тому, щоб зацікавити студентів своїм предметом, тією чи іншою дисципліною, а й у тому, щоб дати поштовх для їхнього подальшого особистісного зростання та розвитку.

Справжній педагог – це не лише викладач, він повинен бути ще й другом, психологом та вихователем, який формує особистість вчорашнього школяра за допомогою свого предмета. Важливо розвивати світогляд майбутнього молодого спеціаліста, який нестиме відповідальність за свою країну, а можливо, й керуватиме нею! Звідси необхідно формувати у кожному студентові розуміння себе, власного «Я» як частинки світової цивілізації.

Інколи задумуєшся: а якби була можливість усе змінити та вибрати іншу професію? Я точно знаю, що ніяку іншу професію я б ніколи не вибрала. І якого б статусу професія викладача не набула в сучасних складних умовах, ми повинні нею пишатися, тому що викладач через студентів закладає фундамент майбутнього цивілізації.

Я дякую тобі, мій університеті, що ти сформував мене як особистість, познайомив з непересічними людьми, які допомогли мені реалізуватися у професійному та науковому напрямках і стали частиною моєї сім'ї.

Поснова Тетяна Вікторівна,
к.е.н.,
доцент кафедри економічної теорії

Університет – мій дім

Життя – це швидкоплинна течія, яка несе нас у річки, моря та океани, назустріч новим відкриттям, омріяним вершинам. Кожен із нас – особистість. Ми формуємо себе упродовж всього життя, ставимо мету, до якої прагнемо, долаємо перепони, котрі з'являються під час наших мандрівок до щасливого майбутнього. Життєвих сходинок – безліч, кожна з них є важливою.

Університет – це путівка в життя, чудовий плацдарм для самореалізації, цікаві заняття, які приносять і користь, і задоволення. Це місце, куди постійно хочеться повертатися, це надзвичайні люди, з якими приємно спілкуватися, але найголовніше – це викладачі, які залюбки діляться своїм досвідом та знаннями.

Ми ступили на високу сходинку Університету державної фіскальної служби України. Чи можу я назвати Університет своїм домом? Звичайно, так. Тут навіть атмосфера домашня, затишна. Тут моя сім'я, членами якої є наша студентська родина, куратор, викладач, директор інституту, ректор.

«Дім – це не місце, а стан душі», – так говорить Сесілія Ахерн, з її думкою не можу не погодитись. Адже мій університет – це складний організм, який важко збагнути й описати. Але тим він і цікавий, що для кожного особливий, неповторний. Він стає частиною твоєї душі, твоєї долі. Ти відчуваєш до нього любов і це взаємно.

Знання, котрі отримаємо в цих, уже рідних стінах, неодмінно нам знадобляться, але, певно, це ніяк не зрівняється з почуттями, які тут пережили вперше, досягненнями, якими будемо пишатися. Це наші найкращі роки життя, сповнені мріями про прекрасне майбутнє. І от зараз ми втілюємо мрію у вагомий результат. Саме зараз відкриваємо себе, пізнаємо, чого варті, чого хочемо.

Тисячі людей вважають Університет своїм, бо він вивів їх та їхніх дітей у світ і завжди чекає на нові покоління. Варто завжди пам'ятати й цінувати той шанс, що випав кожному з нас.

Студентка групи ОБ – 16-1

Усік Наталія

Університет- мій дім.

Університет — це путівка в життя; чудовий плацдарм для самореалізації; цікаві заняття, які приносять і користь, і задоволення; це місце, куди постійно хочеться повертатися; це надзвичайні люди навколо, з якими хочеться спілкуватися в майбутньому, але найголовніше — це викладачі, знавці своєї справи, які залюбки діляться своїм досвідом та знаннями.

Людам властиво недооцінювати певні речі. Сумніваюся, що тепер, в очікуванні сесії, студенти здатні справедливо оцінити внесок університету в їхнє життя. Ми перебуваємо в ньому майже весь час. Університет дає нам змогу рухатися далі, не стояти на місці. Навчання — рушій прогресу.

Для мене університет — місце, де я одержую цікаву інформацію. Мені надзвичайно подобається фах, який я обрала. Тішить те, що більшість життя я присвячу справі, яка мені надзвичайно цікава. Подобаються люди, з якими спілкуюся. Спільна мета та споріднене світовідчуття нас об'єднують. Мене надихають викладачі, закохані у свою справу. Саме їхня натхненність дає мені надію на те, що в майбутньому я буду отримувати не менше задоволення від роботи.

Багато хто мріє вступити до мого університету. Для мене мрія вже стала реальністю і я горда, що навчаюся в найкращому університеті України. Окрім того, навчання — це відповідальність. Адже ми є обличчям нашого університету і повинні високо

тримати планку, встановлену кращими випускниками. Також треба пам'ятати, що життя — це рух. Ми не можемо стояти на місці й спочивати на лаврах. Ми маємо рухатися вперед і підкорювати нові й нові вершини.

Час в університеті — час нашої молодості. Ці п'ять років ми будемо згадувати все своє життя. Для мене університет — це можливості, яких не можна згаяти. Маю надію, що в майбутньому я виправдаю сподівання свого університету так, як і університет виправдовує мої очікування.

Студентка групи ОМП-17-1
Андрусяк Соломія

**Університет – мій дім
(Ода університету)**

У житті перед нами багато доріг,
Не завжди ми знаходимо вірну,
Хтось поразку отримав, а хтось переміг,
Хтось безчесно прожив, а хтось – гідно.

Та мені пощастило дорогу знайти
В такий виш, що для мене став рідним.
Я студента звання буду з честю нести,
Тільки цей шлях вважаю я гідним.

В цьому закладі йдуть мої юні роки,
Тут знання я отримую й мудрість.
Я подяку йому пронесу крізь віки,
Я йому присвячу свою юність.

Він для мене, як дім, де так затишно всім,
Тут майбутнє живе України,
Уся молодь бажає навчатися в нім,
Бо для нас він один і єдиний.

Рідний више, я щиро бажаю тобі,
Щоб ти бажаний був і потрібний,
А дороги до тебе у всіх у житті,
Щоб гладенькі були і рівні.

**Студентка групи МЕБ-16-1
Заяць Діана**

Університет – мій дім

Значну частину свого життя людина присвячує навчанню. Спочатку безтурботних 11 років у школі. Наступним етапом є університет. Роки, проведені тут, – найпрекрасніші в житті кожного студента, адже ти можеш реалізувати себе всебічно.

В УДФСУ життя не обмежується лише навчанням. Мені подобається, що студенти вміють весело проводити час в стінах університету. Навчально-науковий інститут економіки, оподаткування та митної справи можна порівняти з великою дружньою родиною, яку об'єднує підготовка до свят, організація заходів, участь у всіляких конкурсах та квестах.

До вступу в університет студентське життя я уявляла досить нудним, нецікавим, адже не могла навіть уявити, що можна так весело та драйвово проводити час. Кожен із нас по-різному витрачає свій час, деякі зосереджуються суто на навчанні, не долучаючись до різноманітних заходів. Такі студенти позбавляють себе багатьох можливостей, знайомств та нових вражень. Але більшість бере активну участь як у наукових конференціях, так і в конкурсах та іграх. Саме вони сприяють новим знайомствам, розвивають комунікабельність та творчий підхід.

У нашому ВНЗ є багато обдарованих студентів, які мають змогу розвивати свої таланти у Культурно-мистецькому центрі «Сузір'я». Дивлячись концерти, підготовлені цим колективом, дивуєшся та пишаєшся, що у твоєму університеті є справжні таланти.

Отже, вступивши до УДФСУ, я зробила правильний вибір.

Студентка групи МЕБ -16-1
Городнича Катерина

Університет – мій дім

Я не оригінальна і вважаю, що студентські роки – найкращі моменти життя, адже впродовж усього періоду людина шукає себе і формується як особистість. Університет стає другою домівкою, місцем, де тобі завжди раді.

По-перше, в університеті ми проводимо чимало часу, вивчаючи світ та різні цікаві процеси, які відбуваються в ньому. За роки навчання звикаємо до людей, які нас оточують і допомагають розвиватися. Навіть стіни університету стають для нас рідними.

По-друге, в університеті ми проводимо молоді роки, знаходимо нових друзів, людей, які допомагають зрозуміти себе, сформувати свою позицію, визначити пріоритети, стати успішнішими.

Університет – це путівка в життя; чудовий плацдарм для самореалізації; цікаві заняття, які приносять користь і задоволення. Це місце, куди я завжди хотітиму повернутись, тому що навколо надзвичайні люди, з якими хочеться спілкуватись все життя, а найголовніше – це викладачі, знавці своєї справи, які залюбки діляться своїм досвідом і знаннями.

Студентка групи МЕБ-16-1

Когун Надія

Університет – мій рідний дім

Щодня мене переповнює відчуття гордості від того, що я навчаюсь саме там, де й хотіла. НУДФСУ був для мене пріоритетом серед інших навчальних закладів. За три роки мого навчання в Альма-матер було чимало і розчарувань, і злетів, і падінь. Але якщо хтось у мене запитує, чи шкодую я, що навчаюсь саме тут, то я впевнено відповідаю: «Ні».

Безумовно, можна дуже довго говорити про багату інфраструктуру університету, про мальовничу природу, про те, що вже кожна локація стала рідною для мене та для більшості студентів. Але головне в рідному університеті – це люди, які щодня докладають титанічні зусилля для того, щоб ти розвивався, щоб наше студентське життя було насиченим і яскравим. Я дуже рада тому, що на своєму шляху я зустріла небайдужих викладачів, які навчають кожного критично мислити, досягати своїх цілей, дають чудову мотивацію і показують своїм прикладом, що таке «бути людиною». Завдяки Альма-матер я познайомилася з людьми з різних куточків України, переконалася, що університет – це перепустка в різні місця, часи та різні принципи мислення.

Університет змінює кожного з нас... Тут я зустріла однодумців, знайшла справжніх друзів. Для мене студентські роки – це вир подій, це безліч заходів, у яких я брала участь, – конференції, зустрічі з видатними особистостями. В Університеті я знайшла своє хобі, почала грати в КВК і знайшла людей, які поділяють моє захоплення.

Говорять, що рідні стіни лікують. Це дійсно так. В університеті я зранку й до пізнього вечора. Мені подобається ця метушня, студенти, які сидять з кавою на сходах, привітні викладачі, курсанти біля турнікетів.

Дух молодості, який панує в Альма-матер, назавжди залишиться в наших серцях. І я впевнена, скільки б років не минуло, я завжди буду з радістю повертатися в рідні стіни і згадувати свої студентські роки.

**Студентка групи ЕПБі-15-2
Ліпатова Тетяна**

Університет – мій рідний дім

Університет – мій дім,
Навчивсь своє життя творить я в нім.
Живу, пишу, творю, читаю,
Усе, що можна, витворяю,
Щоб молодість свою веселу
Згадати в старості я міг,
І полетіти в спогади веселі,
Які б зворушили мене.

Університет – мій дім

Усі ми звикли називати домівкою місце, де народилися, вирости, провели дитинство. Там живуть і чекають нас наші батьки. Це щось дороге і рідне серцю. Усі ми їдемо додому з радістю і знаємо, що нам там завжди раді.

Та для кожної людини настає момент, коли вона покидає свій дім: через навчання, роботу або коли переїздить кудись жити.

Навчаючись в Університеті державної фіскальної служби України другий рік, можу сказати, що він став для мене ще однією рідною домівкою. Для багатьох студентів відвідування університету – це ходіння по муках: лекції, які, здається, тягнуться вічність; семінари, які не хочеться вчити; курсові та дипломні, які ми пишемо ночами, хоча могли б «тусуватися» десь на вечірці. Не буду сперечатися, навчання – це важко, та й хочеться провести час більш цікаво, ніж сидіти за книжками. Але треба розумно витратити свій час, поєднуючи навчання з відпочинком.

Моя рідна домівка знаходиться у невеличкому селищі. Правду кажучи, коли я туди приїжджаю, мене часто тягне назад, до міста, де навчаюся. Тут відчуваю якусь самотійність, відповідальність, мені хочеться вчитися і розвиватися. Я люблю свій університет, люблю збиратися вранці на пари, поспішати через потік студентів, купувати каву на ЦМЗ, показувати студентський квиток курсантам, бачитися та вітатися з друзями, викладачами.

Це мій стиль життя і я, можна сказати, почуваюся, як удома.

Студентка групи МЕБ-16-1

Заяць Діана

Університет-мій дім

У 2014 році я стала першокурсницею Навчально-наукового інституту права Університету державної фіскальної служби України. За чотири роки навчання я отримала хороші знання та якісну підготовку.

Навчаючись в Університеті, зрозуміла, що саме цей навчальний заклад дасть мені хорошу професію у майбутньому.

В Університеті – потужне студентське самоврядування, яке складається із профкому, Студентського ректорату, наукового товариства, Ради молодих вчених УДФСУ. У навчальному закладі є широкий вибір гуртків, студій, наукових спільнот тощо. Студенти можуть реалізувати себе в науці, спорті, танцях, журналістиці і т.д. Щотижня в Університеті проводиться значна кількість круглих столів, конференцій, змагань, квестів, олімпіад тощо. Саме це дає студентам можливість активно та з користю проводити свій вільний час.

Я задоволена своїм вибором та хочу щиро подякувати Університету державної фіскальної служби України за цікаві студентські роки.

Університет-мій дім

Навчання – це дуже цікавий процес, який забирає велику частину часу та уваги. Крім того, навчання формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку.

Університет ДФС України відповідає усім критеріям щодо навчального процесу та студентського життя.

Вагомим аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, регулярне проведення різноманітних творчих та наукових заходів, конференцій. Саме такі заходи допомагають проявити свої таланти, а ще знайти нових друзів.

Загалом, я вважаю, що мій вибір університету був правильний, і на разі я маю змогу не тільки здобувати якісну освіту, а ще й розвиватися творчо.

**Курсант 3-го курсу
Навчального взводу ПМП-15-3
Пономаренко Ірина**

Університет – мій дім

Якщо ви запитаєте мене, чому я вважаю університет своєю другою домівкою, то я без вагань відповім, що університет подарував мені чудову можливість розкритися повною мірою, повірити в себе, надихнутись, змусив замислитися над сенсом життя, зробити перші кроки у доросле життя. Він подарував мені нових друзів, які стали для мене великою підтримкою. Саме в університеті дізнаєшся, наскільки важливо рухатись тільки вперед, бути, може, і не найкращим студентом, але хорошою людиною. Так, адже головне – завжди залишатися людиною за будь-яких обставин. Саме в університеті ти дізнаєшся про вічні речі – це смерть та податки.

2014 рік вніс свої корективи в моє особисте життя. На жаль, я була змушена покинути домівку, рідних і поїхати в Київ, а звідти мене направили в Ірпінь, у Національний університет податкової служби України. Так я знайшла місце, в яке просто закохалась. Гуртожиток мені став домівкою, а університет саме тим місцем, в якому я знайшла себе, отримала багато цікавих та нових знань, які використовую щодня. І роблю це із задоволенням!

Щиро вдячна університету за людей, які зараз поряд зі мною. За величезний та безцінний досвід, який набуваю з кожною складною ситуацією. Я вже визначилась з тим, чого саме хочу досягнути в житті. Визначилась, якою я хочу бути людиною. Університет є для мене таким собі стартом у самостійне життя.

Висновок можу зробити лише один: «Своїх студентських юних літ ми не забудемо ніколи!»

**Студентка групи ФББ-17-8к
Дяденко Олеся**

Університет – наш дім

Університет — це путівка в життя; чудовий плацдарм для самореалізації; цікаві заняття, які приносять і користь, і задоволення; це місце, куди постійно хочеться повертатися; це надзвичайні люди навколо, з якими хочеться спілкуватися і в майбутньому, але найголовніше — це викладачі, знавці своєї справи, які залюбки діляться своїм досвідом та знаннями. Для мене університет — це місце, де я одержую цікаву інформацію. Мені подобається фах, який я обрала. Тішить, що більшість життя я присвячу справі, яка мені цікава. Подобаються люди, з якими я спілкуюся, спільна мета та споріднене світобачення нас об'єднують.

Мене надихають викладачі, закохані у свою справу. Саме їхня натхненність дає мені надію на те, що в майбутньому я буду отримувати не менше задоволення від роботи. Вони стали для нас рідними людьми, які дають багато знань, іноді змушують вчитися.

Тут постійно організовуються різноманітні майстер-класи, а особливо тішить, коли до нас приїжджають гості й захоплено розповідають про свою професію. Ми проводимо змістовні конференції, на яких кожен може висловити свою думку. А ще нам розповідають справді цікаві речі, до яких треба бути готовим у цьому житті. Викладачі нас всіх згуртовують і роблять однією родиною.

Час, проведений в університеті, — час нашої молодості. Ці п'ять років ми будемо згадувати все своє життя. Для мене університет — це можливості, час, який не можна згаяти. Маю надію, що в майбутньому я виправдаю сподівання свого університету так, як і університет виправдовує мої очікування.

Студентка групи ПБ-17-1
Литвин Асія

Моя університетська історія

Мій шлях в Університеті можна поділити на два періоди: студентські роки та викладацька діяльність. Знайомство з Університетом (на той час Академією) розпочалося в 1998 році, коли я після закінчення школи з'явилася в його стінах абітурієнткою з мрією тут навчатися. Тоді була вражена мальовничою природою Ірпеня, місцем розташування навчального закладу. Тут було затишно й комфортно з перших днів навчання.

Студентські роки неповторні, оскільки саме в цей період плани та бажання є амбітними, а Університет дарує безліч можливостей для їх реалізації. І кожен студент вирішує для себе сам, якою мірою скористатися цими можливостями, кожен формує своє майбутнє й обирає єдино правильний шлях.

Університет якось непомітно надихає та дає поштовх до життєвого руху. Тому навчання я почала поступово поєднувати з трудовою діяльністю, а з часом повноцінно занурилася у викладацьку діяльність.

Студенти наповнюють, одухотворяють Університет, формують його авторитет. Пишаємося тим, що наші студенти є переможцями як національних, так і міжнародних змагань навчально-наукового, спортивного, культурно-мистецького спрямування. А більшість викладачів – відомі науковці, дослідники, професіонали своєї справи.

Саме Університетові я завдячую знайомством з талановитими людьми, великими науковцями й пишаюся тим, що є їхньою колегою. У стінах Університету з'явилися дорогі для мене друзі, які є в моєму житті вже багато років і будуть у ньому й надалі.

Університет мотивує кожного, незалежно від віку, змушує діяти, пізнавати нове. Тут поєднується навчання і робота, життя і творчість, спорт і громадська активність. Особисто я відчуваю ірпінський сосновий дух Університету скрізь, де б не була, – він у колишніх випускниках, яких можна зустріти в державних установах, організаціях, приватних структурах, на вулицях міст і містечок у різних куточках України.

Час, поєднаний з Університетом, пролетів непомітно й дуже швидко. Цю швидкоплинність помічаєш, коли звертаєш увагу, як швидко виростають діти: власні, колег, колишніх студентів. І вже стіни Університету чекають на них, як на майбутніх абітурієнтів.

20 років – багато це чи мало? Відповідь може бути тільки в порівнянні. Тому в моєму випадку, коли 20 років – це більша частина прожитого, то це, напевно, багато, і цей відрізок мимоволі ділиться на етапи: гарний, ще кращий, а попереду, вірю, – найкращий...

Університет – мій дім!

Університет – це мій другий дім, адже тут я проводжу більшість свого часу, мої одногрупники та викладачі упродовж двох років навчання стали для мене практично рідними.

Я вважаю, що навчатися потрібно там, де справді будеш почуватися комфортно та впевнено, адже це впливає на твій стан, почуття та емоції. Я щаслива, що у мене приязні одногрупники, які завжди прийдуть на допомогу та порадять у важкій ситуації. Ми дійсно, як одне ціле, можемо впоратися з усіма негараздами, які трапляються нам на нашому шляху. Як староста групи вважаю, що одногрупники мають бути не просто людьми, з якими навчаєтесь разом, але й справжніми друзями, які ніколи не залишать тебе у важкій ситуації, з якими можна разом посміятися, поділитися новинами, поспілкуватися.

Мені пощастило, що я навчаюся в УДФСУ, адже кожного дня я йду на навчання з піднесеним настроєм. І навіть новий матеріал не здається таким важким та нудним, коли тебе оточують щирі та добрі люди!

Університет – мій дім!

Нещодавно натрапила на перелік із п'ятнадцяти пунктів, які лежать в основі мотивації студентів Гарвардського університету. Вони дуже короткі, проте після їхнього прочитання в тебе з'являється непереборне бажання щось робити, змінювати світ на краще, рости та розвиватись.

Після прочитання цих постулатів мене не покидають думки про те, наскільки важливо знайти своє місце, обрати не просто шлях, а той, який призначений саме для тебе. Свою, так звану трасу номер 95, якої немає на карті, проте з часом вона обов'язково там з'явиться. Адже, як сказав хтось із великих: «Усі місця вже зайняті, окрім твого». Така лаконічна фраза, але скільки в ній глибини та змісту...

Пригадую себе в одинадцятому класі. Події дворічної давнини, а пережитих емоцій з того часу стільки, що складається враження, ніби це було багато років тому. Якби мене попросили охарактеризувати свій стан на той момент одним словом, то це було б «невизначеність». Такою неясною та нечіткою виступає в голові твоя «злітна смуга», особливо коли розумієш, що напрямок невідомий, але коли обрав його, вороття вже немає. Квиток в один бік, як кажуть. І тут настає момент істини – вибір свого «дому» на наступні п'ять років. Питання не з простих, погодьтесь. Складається враження, що тут важливий кожен фактор, кожна думка.

Цей стан «невизначеності» настільки впливає на тебе, що ти піддаєшся сумнівам, в голові народжуються думки типу: «А може краще подавати документи туди, а не туди?!», «А як я буду без друзів, адже університет так далеко?». Ти урівноважуєш усі аргументи, забуваючи про істинні критерії прийняття правильного, а головне, бажаного рішення щодо вибору свого наступного «дому».

І ось усі екзамени позаду, де-юре ти – студент. Що робити далі? Перший день чи навіть місяць в університеті можна порівняти з польотом на Марс, де все таке чуже і невідоме, але десь ти про це читав, чи чув. Адаптація відбувається досить швидко. Настільки швидко, що ти навіть не завважуєш, коли вона закінчилась, бо тебе затягнув вир студентського життя.

Університет автоматично стає твоїм домом, як тільки ти проводиш в ньому більшу частину свого часу. Усі сфери твого життя та зайнятості зводяться до одних (іноді різних) дверей. Тепер з усмішкою згадую підготовку до конкурсів та олімпіад з ранку до пізньої ночі. А ви коли-небудь замовляли доставку піци о 23 годині в університет?! Чи покидали його опівночі?! Чи шукали аудиторію 15 хвилин, бо він настільки великий, що для того, щоб вивчити розташування аудиторій потрібно не тиждень і не два?! У кожного Університету своя історія, але особливістю мого Університету є те, що в цій історії є місце і для тебе, бо ти стаєш його невід'ємною частиною, його гордістю і його стіни уособлюють рідний дім.

Університет – наш дім!

Студенти – це завжди одна родина, а університет – наш дім! Університет державної фіскальної служби України – вищий навчальний заклад, який об'єднує усіх нас. Кожен обирає свій шлях у житті й університет бере на себе відповідальність.

Студент може знайти себе у різних спеціальностях: стати фінансистом, майбутнім юристом або ж крутим ІТ-шником, перелік спеціальностей широкий. Провести з користю свої студентські роки йому допоможе Наукове товариство студентів та курсантів, також пізнати національне надбання допоможе Культурно-мистецький центр «Сузір'я», спробувати себе у спорті, адже у виші функціонує 16 спортивних секцій. Студенти є всебічно розвиненими, вони беруть активну участь у житті університету. Та й не тільки студентство бере активну участь, а й викладачі УДФСУ, які завжди долучаються до різних флешмобів, святкових заходів, допомагають у скрутну хвилину. На кожному занятті вони вкладають велику частину душі в нас, допомагають нам здобувати знання!

Інфраструктура університету вражає. Просторі, світлі та затишні корпуси, але улюблене місце студентів – кав'ярні. Ніхто не проходить повз, коли відчуває запах «паніні» й ароматної кави!

Університет – дуже важливий період нашого життя, тут ми не тільки здобуваємо вищу освіту, а й набуваємо досвіду, знайомимося з новими людьми, знаходимо друзів, отримуємо нові враження.

Поступово він і справді стає нашою другою домівкою! Час летить і потрібно насолоджуватися цим студентським життям та молодістю, бо коли ми підемо у доросле життя, нам буде не вистачати нашої другої домівки!

Двері Університету державної фіскальної служби України завжди відчинені для тебе!

**Студентка групи ПБ-17-1
Фотієва Олеся**

ПІСЕННИЙ ТВІР «АЛЬМА-МАТЕР»

Я пам'ятаю перші свої кроки,
Коли навчатися приїхала сюди,
Натхненні й мрійні ті студентські роки –
Роки емоцій, звершень і дороги до мети!

Цей час ні з чим не можна порівняти,
Моментам цим немає забуття,
І до сьогодні – стіни твої рідні,
Дають знання, як ту поживу для життя.

Приспів

Вклоняюсь Альма-матер низько до землі,
Що мудрості життя дала в дорогу,
З любов'ю в серці, з теплим спогадом в душі –
Я повертаюсь до твого порогу!
Вклоняюсь, Альма-матер, я тобі,
З любов'ю в серці, з теплим спогадом в душі,
Вклоняюсь Альма-матер до землі!

Мій виш, який беруть всі за взірець,
Уже невдовзі відзначатиме сторіччя,
За вік цей скільки тобі надано імен?
Та суть в тобі одна – глибока і велична!

Роки минулі вже не повернути,
Нестримно й швидко проліта той час,
Весна за веснами й не встигла озирнутись,
Як мої діти вже на сцені поміж нас.

Приспів

Вклоняюсь Альма-матер низько до землі,
Що мудрості життя дала в дорогу,
З любов'ю в серці, з теплим спогадом в душі –
Я повертаюсь до твого порогу!
Вклоняюсь, Альма-матер, я тобі,
З любов'ю в серці, з теплим спогадом в душі,
Вклоняюсь Альма-матер до землі!

**Дубініч-Тарапата Катерина Миколаївна,
старший викладач
кафедри фінансових ринків**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

Університет – це *alma mater* кожного. Навчання в Університеті стає для багатьох важливим етапом, вирішальним чинником, що орієнтує людину в подальшому житті.

Університет ДФС України став для нас тим місцем, яке поповнить нашу систему життєвих уявлень новими образами.

Навчально-науковий інститут фінансів, банківської справи – одна велика родина, і ми відчуваємо себе її частиною. Усіма фібрами нашої душі ми тягнемось до цієї величної будівлі, де кожна людина стає ближче до свого покликання.

Університет навчив нас тому, чому, як ми вважали, неможливо навчитися. Він не тільки загартовує характер, а й готує до справжнього життя з новими серйознішими проблемами, злетами та падіннями. Навчає сприймати свої промахи і цінувати те, що виходить вдало.

Університет – це не тільки викладачі, аудиторії чи підручники. Це передусім ми – студенти, які роблять університет живим, надихають його, інколи дають підставу нами пишатися.

Бо він теж має серце, яке складається із сотень інших живих сердець. Серце, що віддає все, натомість не вимагає нічого. Серце, яке прагне, щоб про нього просто дбали й часом не забували дякувати.

Серце, що пам'ятатиме всі наші здобутки й поразки. Серце, яке ми забути не маємо права.

**Кафедра банківської справи та
фінансового моніторингу
Ковда Наталія Іванівна,
старший викладач**

УНІВЕРСИТЕТ – НАШ ДІМ

Для кожного університет означає щось своє. Для когось – це лише обов'язок, місце, в якому потрібно «відсидіти» пари, якимось пережити екзамени й отримати диплом; для декого – це робота, справа всього життя.

Особисто я порівнюю університет із домом. Бо дім – це місце, де на тебе чекають вже рідні тобі люди, де тобі затишно бути і куди тобі хочеться повертатися. Я проводжу в нашому навчальному закладі більшу частину свого часу і це мені дуже подобається.

Коли я вперше приїхала до Ірпеня подавати документи, то відчула неймовірне захоплення містом та навчальним закладом. Я з завмиранням серця згадую ці емоції, перше враження, коли чую гімн нашого ВНЗ, який запав у мою душу з перших нот. Університет, як і саме місто, став для мене рідним з перших місяців навчання. Тут панує чудова атмосфера комфорту, радості, мега-позитиву, дружби і взаємодопомоги. Саме це дозволяє нам почуватися як удома.

Тут студенти стають новою сім'єю. Це не просто ті, хто ходить на пари, а саме люди, які створюють ту неповторну атмосферу гумору, позитиву та надихають тебе кожного дня, змушують посміхатися після трьох безсонних ночей над курсовою, які ділять з тобою і радість, і паніні, і одну каву на всю компанію. Ці люди підтримують тебе, якого б коника ти не викинув, хоча потім і скажуть, у чому ти помилявся.

А викладачі підштовхують до правильного рішення, вміють розкрити тебе з неочікуваного боку. Саме наші наставники задають настрій студентству, та й самі не проти трохи повеселитися, підкидаючи «сюжети» університетському КВК.

У кожного є можливість самовираження. Можна посидіти в комфортному читальному залі, «позалипати» в інтернеті, танцювати, співати, бути частиною наукового товариства або студентського самоврядування, займатися будь-чим, що тобі цікаво, поєднуючи це з навчанням.

Мені дуже подобається перебувати в університеті. Тут можна знайти затишне місце для компанії або спокійно посидіти самому, безліч прекрасних фотозон або місце, щоб погрітися на сонечку чи помріяти у затінку. Концерти, зустрічі з цікавими людьми сприяють новим знайомствам. У такій неформальній обстановці можна іноді поспілкуватися з викладачами на різноманітні теми або розширити коло знайомств.

Вже зараз, навчаючись на 3-му курсі, я розумію, наскільки багато нам дає університет для майбутнього і скільки я залишаю в ньому. Тут проходить моя юність – мої найкращі роки. Я знаю, що ніколи не забуду наш навчальний заклад. Університет державної фіскальної служби України в моєму серці назавжди!

Студентка групи ФБМОі-15-3

Чернишова Тетяна

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

Університет – це місце, де людина розкриває всі свої приховані вміння й з якого починає самореалізацію. Я обрала вищий навчальний заклад, який, на мою думку, має для цього все необхідне. Це – Університет державної фіскальної служби України. Те, що я побачила, коли прийшла в перший день занять, – величезна територія, на якій першокурснику важко знайти свій корпус, але в ньому працюють доброзичливі викладачі, які завжди допоможуть.

Університет державної фіскальної служби України – неймовірне місце з теплою родинною атмосферою. Він щороку гостинно відчиняє двері сотням студентів та курсантів. Для мене Університет – не лише будівля, а й підґрунтя для розвитку та становлення як цілісної особистості і професіонала. Знаю, що в ньому я здобуду не лише ґрунтовну професійну підготовку, а й знайду справжніх друзів, щире спілкування, яскраві емоції.

Я обрала факультет підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції. Курсанти цього факультету – дружні та веселі, які завжди допоможуть в будь-якій ситуації.

Мені надзвичайно подобається мій факультет. Мене тішить те, що в своєму житті я віддам перевагу справі, яка мені надзвичайно цікава. Тому, на мою думку, Університет державної фіскальної служби України є саме тим місцем, де людина здобуває все необхідне для майбутнього життя.

**Курсант 2-го курсу навчального взводу
ПМПФ-16-2 Банна Тетяна**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

«Освіта – це скарб, праця – це ключ до нього»

Пєр Бауст

Навчання – це надзвичайно цікавий процес, який потребує багато часу та уваги. Від успіхів у навчанні залежить життєвий шлях, здобутки у професійній діяльності, якість самого життя в майбутньому, адже, як кажуть: «Вік живи – вік учись». Тому дуже важливо вчитися саме там, де нам комфортно, де можна здобути потрібну професійну підготовку.

Мій Університет став для мене не просто вищим навчальним закладом, де я отримую знання, а й другою домівкою! Розпочавши навчання на факультеті підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції, ми отримали не тільки доступ до професійної підготовки, а ще одну, дружну та чуйну сім'ю, вірних друзів і справжнє кохання. Ми, безперечно, усвідомлюємо значущість Університету та факультету в нашому житті, адже курсантське життя – це впевненість у завтрашньому дні, це яскраві емоції, це безвідмовна допомога та підтримка, це несхожість жодного дня, це оточення друзів, це труднощі, які з тобою завжди хтось розділить, це жарти, які зрозуміє не кожен, це серйозна відповідальність та вміння радіти дрібницям.

На цьому етапі мого життя та й надалі Університет для мене матиме неймовірно важливе значення.

По-перше, це незабутні роки, неперевершені враження та емоції, високий рівень знань, знайомство з великою кількістю впливових людей.

По-друге, Університет подарував мені щасливі й неповторні роки курсантського життя, сповненого як перешкод, так і незрівнянних позитивних емоцій.

Коли проходжу повз величні корпуси свого Університету, мене переповнює гордість, та ще більший шквал емоцій – коли стою біля рідного корпусу факультету податкової міліції, де вирує справжнє життя.

Університет – це неймовірне місце з теплою родинною атмосферою. Для мене наш Університет – не лише будівля чи тимчасова студентська оселя, а плацдарм для розвитку та становлення як цілісної особистості, так і справжнього професіонала. Я дуже рада навчатися тут і впевнена, що Університет назавжди залишиться в моєму серці місцем, де збуваються наївні дитячі мрії.

**Курсант 3-го курсу
навчального взводу ПМП-15-3
Пономаренко Ірина**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

Навчання – це шлях, який веде до звершень у професійній діяльності та подальших успіхів у житті. Коли безтурботні, шкільні роки підходять до завершення, то кожен із нас стає перед вибором свого майбутнього. У старшій школі нам здавалося, що час іде вдвічі швидше. Як і кожного старшокласника, мене хвилювали думки про майбутнє. Вважаю, що такі переживання знайомі багатьом абітурієнтам, адже навчання в бажаному університеті – це не тільки заповітна мрія кожного, а й важливий крок до самостійного, дорослого життя.

Для мене вибір університету виявився складною проблемою. Ще в шкільні роки я мріяла про вищий навчальний заклад, в якому буде не тільки комфортно навчатись, а даватимуть якісні знання і професійну підготовку. Тепер я навчаюся в Університеті державної фіскальної служби України на факультеті підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції. Коли стою перед центральним корпусом Університету, відчуваю піднесення і гордість. Адже УДФСУ – це заклад, який дарує можливості для досягнення успіху, це мій другий дім.

В Університеті є абсолютно все, чого потребує студент: обладнані аудиторії, модернізована бібліотека, спортивні зали, стадіон, їдальня, кафе тощо. Навчання в Університеті ДФС України – це не тільки підготовка до семінарів та лекцій, але й

можливість усебічно розвиватися, спілкуватися з людьми, відвідувати цікаві зустрічі та публічні лекції. Безперечно, це місце, куди я залюбки поверталася б знову й знову, місце, з яким пов'язані мої найяскравіші і найпозитивніші моменти життя. З упевненістю можу сказати, що рідний УДФСУ – неймовірне місце, де завжди панує тепла, затишна, родинна атмосфера. Університет став його основою особистісного зростання, тут у мене сформувались безцінні риси характеру: витримка, цілеспрямованість і терплячість.

**Курсант 3-го курсу
навчального взводу ПМПі-15-1
Скриплюк Тетяна**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

Кажуть, молодість — це найкращий час у житті і цього, звичайно, не заперечиш. Але чималу роль відіграє й місце, де кожен з нас проводить свою юність. Для мене життя — це рух уперед: не можу стояти на місці, постійно прагну нових знань, досвіду, почуттів та розширення кругозору.

Коли закінчуються безтурботні дні дитинства, постаєш перед вибором своєї майбутньої життєвої дороги, своєї долі. Ми пережили випускні іспити, достойно витримали ЗНО й нарешті опинилися в омріяному університеті, який на найближчі чотири роки стане не лише нашим професійним «наставником», а й справжньою домівкою.

Ще змалечку я мріяла бути людиною у формі, допомагати іншим відстоювати їхні права та інтереси. Так воно й сталося. Відтепер я навчаюся в Університеті державної фіскальної служби України. Це місце, де зібралися мої однодумці, де у мене є можливість розвиватися та постійно вчитися у найкращих.

Одним із підрозділів Університету є такий уже рідний для мене Факультет підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників податкової міліції. Я уже не можу уявити своє життя без ранкових зарядок, без відомих кожному курсанту нарядів, без офіцерів, які є моїми наставниками, що завжди допоможуть, підтримають, дадуть цінну пораду.

За два роки перебування в Університеті було безліч різних ситуацій, але у пам'яті залишаються тільки позитивні моменти.

Так, сьогодні я можу з упевненістю сказати, що Університет – це мій другий дім.

**Курсант 2-го курсу
навчального взводу ПМПФі-16-1
Босак Інна**

УНІВЕРСИТЕТ – МІЙ ДІМ

Після закінчення школи кожен розраховує на те, що знайде місце, яке стане таким же затишним куточком, як рідний дім та школа. Для мене цим місцем став Університет державної фіскальної служби України, в якому я знайшла все необхідне не лише для навчання, але й для самореалізації.

Наш Університет допомагає студенту та курсанту віднайти себе, здобути ту спеціальність, на яку він розраховував. Університет дає можливість у майбутньому кожному із нас знайти престижну роботу та досягнути високого кар'єрного зростання. Тут є все необхідне для того, щоб не тільки реалізувати себе у навчанні, але й у галузі мистецтва, науки, спорту.

Наш Університет поєднує студентів та курсантів завдяки спільній меті, задля якої ми навчаємось, та робить нас ближчими один до одного. Всі викладачі, студенти та курсанти Університету державної фіскальної служби України становлять велику дружню родину, де завжди почують та підтримають.

**Курсант 2-го курсу
навчального взводу ІМПФ-16-2
Каленюк Таміла**

Знайдено
титул гріш

